

19. ORDINIS FRATRUM S. AUGUSTINI (O.S.A.)

Suppressionis Provinciae Picenae

Incidentalis: Recursus adversus decretum reiectionis ex parte Congressus
(Prior Provincialis una cum Consilio - Congregatio pro Institutis vitae
consecratae et Societatibus vitae apostolicae)
(8 novembris 1997)

ADUMBRATIO CASUS. - 1. Quin singula inde ab anno 1990 incoepa recolantur quae reductionem septem provinciarum Italiae Ordinis Sancti Augustini (OSA) et consequenter suppressionem etiam Provinciae picenae adduxerunt quam decrevit Capitulum Generale Ordinis anni 1995, heic tantummodo praecipua momenta itineris controversiae repetuntur.

Propositum reducendi septem provincias Ordinis in unam, gravibus ex motivis, per plures annos inter Sodales Provinciarum quarum intererat serpebat, usquedum Congressus Consiliorum Provincialium Italiae, apud Riano prope Romam anno 1992 habitus, statuit omnia esse apparanda ut "il Capitolo Generale del 1995 possa passare all'unificazione".

Hanc decisionem Consilium Generale Ordinis Capitulo Generali intermedio mox convocando praesentavit. Quam decisionem Capitulum intermedium approbavit, mandans ut Capitulo Generali Ordinis, anno 1995 celebrando, subiiceretur "un proyecto concreto de unificación" necnon "una borrador de estatutos y quanto sea necesario" ut illico et immediate ipsum Capitulum Generale ratam habere possit reductionem septem Provinciarum in unam.

Interim Rev.mus Prior Generalis Ordinis, ad diluenda nonnulla dubia circa cann. 581 et 585 C. I. C. in quibus agitur de potestate Capituli Generalis super provincias, mentem exquisivit Dicasterii competentis Curiae Romanae. Sane responsum facultates Capituli Generalis in re confirmavit atque insimul commendavit ad complendas Constitutiones Ordinis, ut statueretur ius particulare de quo in can. 585 sermo est.

Exinde Capitulum Generale, suo usum iure, nonnullas normas iuris particularis ad recte procedendum atque applicandas facultates in re approbavit atque, strenue obsistente Superiore Provinciali Piceno, reductionem septem provinciarum Italiae in unam decrevit.

2. Die 21 septembris 1995 Capitulo Generali concluso, Superior Provincialis Picenus statim remonstrationem admovit, in dubium adducens ipsam legitimitatem decretorum.

Auditis tunc praefato Superiore Provinciali et Priore Generali Ordinis, Congregatio IVCSVA, ad componendam controversiam, dilationem executionis decretorum Capituli Generalis proposuit, dummodo Prior Provincialis Picenus cum suo Consilio, ante diem 29 decembris 1995, se praefata decreta accepturos esse declararent.

Renuentibus Superiore Provinciali eiusque Consilio, Prior Generalis Ordinis, die 6 januarii 1996, statuta Capitularia ad executionem mandavit, additis quoque normis peculiaribus quoad constitutionem Superiorum novae Provinciae et convocationem Capituli Provincialis.

Novis conatibus componendi pacifice controversiam in cassum habitis, Prior Provinciae Picenae, die 13 martii 1996, recursum hierarchicum, coram competente Dicasterio Curiae Romanae apposuit, addita instantia suspendendi executionem decretorum Capituli Generalis.

Die 26 marti 1996, Congregatio primo instantiam suspensionis decretorum, ac dein die 15 maii subsequenti recursum ipsum reiecit.

Tunc die 3 iunii 1996, Prior Provincialis eiusque Consilium apud N. S. T. adversus decretum reiectionis recursum instituerunt, repetita quoque instantia suspendendi executionem decretorum Capituli generalis.

N. S. T. recursum admisit, sed die 25 iunii 1996 suspensionem decretorum Capituli refutavit. Constitutis igitur ex utraque parte Patronis, die 21 februarii 1997 munus Promotoris Iustitiae deputati Rev.mo Defensori Vinculi N. S. T. commissum est.

Commutatis Memorialibus, Congressus die 13 maii 1997, decrevit recursum non sustineri, quia manifeste fundamento caret. Quod decretum partibus ad normam iuris communicatum est.

At navus Patronus recurrentium haud acquivit et die 16 iunii 1997 ad Collegium Em.morum ac Exc.morum Iudicum provocavit.

Omnibus iam ad normam iuris expletis, Nobis respondendum est dubio: an Decretum Congressus diei 13 maii 1997 reformandum sit necne.

IN IURE ET IN FACTO. - 3. Impugnatum decretum Congressus revera perspicue omnia argumenta digessit quoad adsertas violationes legis sive in procedendo, sive in decernendo.

Quae breviter heic recoluntur ut aptius Nobis concludendum ac decidendum sit, in casu.

Quoad violationem legis in procedendo. - 4. Prae oculis habitis can. 581 conlato cum can. 585 C.I.C., necnon Constitutionibus Ordinis Sancti Augustini tempore Capituli Generalis vigentibus, ex quibus liquido constat potestas Capituli Generalis agendi circa partes Instituti, expresse inclusa potestate "erectas coniungere vel aliter circumscribere";

attento quod in can. 581 statuitur servandum esse, in huius potestatis exercitio, ius quoque particulare;

attentis normis iuris particularis a Capitulo Generali emanatis antequam ad decretum unionis deveniret, nempe:

- num. 265bis, qui statuit quod "extra Capitulum Generale, cum circumstantiae peculiares id petierint, Prior Generalis cum suo Consilio media effaciore adhibeat, ad normam Constitutionem (cfr. nn. 252 et 4[5]7g) rationem reddens de eis in proximo Capitulo Generali";

- num. 265ter qui tenet: "Criteria ad exsequenda ea quae in praecedenti numero praescribuntur sunt: bonum commune Ordinis eiusque incrementum; progressus Ordinis in aliqua regione; impossibilitas fungendi muneribus, iuxta normas et spiritum Constitutionum alicui circumscriptioni commissis (cfr. Const. num. 252); accommodatio structurae Ordinis pro necessitatibus Ecclesiae et societatis hodiernae";

- necnon additamento: "A Priore Generali cum suo consilio, vel a Capitulo Generali, in responsabili dialogo cum Fratribus quorum interest comprobantur";

attento quoque num. 277 Constitutionum Ordinis Sancti Augustini qui in priore parte tenet: "Nova ordinario vel interpretatio Constitutionum vim non

habet nisi in Capitulo Generali Ordinario lata et in sequenti Capitulo Generali Ordinario confirmata sit", in altera vero praecipit: "at interim tamquam decretum servetur. E converso, nulla constitutio vim habere desinet, si a duobus Capitulis Generalibus Ordinariis immediatis abrogata non sit, quamvis interea non urgeat"; in aperto est Capitulum Generale ac deinceps Prior Generalis Ordinis Sancti Augustini, in casu, ad amussim vigentes servasse leges, ideoque nullo modo idipsum violasse.

5. Cum omnia hucusque disceptata meridiana luce pateant, cl.mus Patronus recurrentium directe impugnare legitimitatem normarum, seu pressius utriusque numeri 265bis et 265ter Constitutionum a Capitulo Generali Ordinario statuti non valuit, argumenta indirecte impetere conatus est.

Censet enim nimis amplas facultates Supremae Auctoritati in Ordine tributas, ita ut non de "norma" sed potius de "abusu normativo" sermo fieri debeat.

6. Argumentum cl.mi Patroni igitur innititur in aestimatione opportunitatis alicuius legis, quae ad N. S. T. non pertinet. Nobis enim stricte videndum est num lex violata fuerit, nec ullum exstat dubium, sub hoc adspectu, decretum Congressus, cogentibus instructum rationibus, esse confirmandum.

7. Contendit praeterea cl.mus Patronus recurrentium decretum Congressus speciosam quamdam interpretationem tenuisse circa vim normarum quas Capitulum Generale tulit (nn. 265bis et 265ter) (cfr. Recursus ad Plenariam 3, pag. 2).

8. Argumentum revera vitio laborat petitionis principii. Numerus enim 277 Constitutionum Ordinis duo perspicua principia statuit ac vitat absurdam inter se contrarietatem normarum quae potestatem legiferandi Capituli Generalis Ordinarii pessum daret.

Statuit enim lex peculiaris: Normae ab uno Capitulo Generali Ordinario decreta vim normae constitutionalis non obtinent nisi postquam a proximo Capitulo Generalis Ordinario ratae habitae sint. "Interim vero - prout ad litteram ibidem legitur - tamquam decretum servetur". Decretum vero, uti notum est lippis et tonsoribus, vim legis (peculiaris) habet.

Hoc principium componi potest, immo apprime concinit, cum altera parte legis constitutionalis 277, nempe: "E converso, nulla constitutio vim habere desinet, si a duobus Capitulis Generalibus Ordinariis immediatis abrogata non sit, quamvis interea non urgeat".

Decreta Capituli Generalis Ordinarii anno 1995 circa unionem septem Provinciarum Italiae in unam vim obtinent decreti, ad normam Constitutionum (n. 277), ideoque sunt servanda, nec expectandum est ut rata habeantur a subsequenti Capitulo Generali Ordinario. Sermo cl.mi Patroni circa abrogationem legum constitutionalium non est ad rem.

Quoad violationem legis in decernendo. - 9. Breviter argumenta navi Patroni sub hoc capite reiicere licet. Nam materialiter refricant motiva quibus inane sustinebatur recursus qui in Congressu examinatus est, sive quoad potestatem Capituli Generalis "unionis extinctivae", sive quoad causas procedendi ad unionem provinciarum, in casu.

10. Decretum Congressus, sub n. 9, apte inter extinctionem utpote simplicem suppressionem, et unione extinctivam alicuius personae iuridicae distinguit et rem sive in iure sive in facto vidit.

Diserte causas decidendi Capituli Generalis Ordinarii anni 1995 examinavit, haud omissa animadversione circa competentiam N. S. F. videndi tantum de violatione legis, minime vero de opportunitate vel prudentia alicuius legis.

11. *Prae oculis igitur habito voto Rev.mi Promotoris Iustitiae deputati, necnon omnibus sive in iure, sive in facto considerandis admodum consideratis, infrascripti Patres Iudices decernunt, ad dubium propositum respondentes: NEGATIVE, seu decretum congressus 13 maii 1997 esse confirmandum.*

Quod decretum cum omnibus quorum interest communicetur ad omnes iuris effectus.

Pro expensis retineatur summa apud arcam nummariam N. S. T. depositam; unaquaeque pars honoraria solvat suo Patrono.

Datum in sede Supremi Tribunalis Signaturae Apostolicae, die 8 novembris 1997.

GILBERTUS Card. AGUSTONI, *Praefectus et Ponens*

BERNARDINUS Card. GANTIN; D. SIMON Card. LOURDSAMY

ANTONIUS MARIA Card. JAVIERRE ORTAS; VINCENTIUS Card. FAGIOLO

IOANNES Card. SCHOTTE; + IULIANUS HERRANZ

+ PHILLIPPUS GIANNINI; + AEMILIUS EID; + EDUARDUS DAVINO